

¹विचिकित्सा, चिकित्सना, चिकित्सिषा, केतना;
चिकित्सनम्, चिकित्सनम्, चिकित्सिषणम्,
केतनम्, ^Aनिकेतनम्;
चिकित्सित्वा, चिकित्सयित्वा, चिकित्सिषित्वा,
केतयित्वा;
विचिकित्स्य, विचिकित्स्य, विचिकित्सिष्य,
विकेत्य;
चिकित्सम् २, चिकित्सम् २, चिकित्सिषम् २,
चिकित्सित्वा २, चिकित्सयित्वा २, चिकित्सिषित्वा २,
केतम् २,
केतयित्वा २.

(193) “ किल श्रैत्यक्रीडनयोः ” (VI-तुदादि:-1353. सक. सेट्. पर.)

केलकः-लिका, केलकः-लिका, ²चिकिलिषकः } षिका, चिकिलकः-लिका;
चिकेलिषकः }
केलिता-त्री, केलयिता-त्री, चिकिलिषिता-चिकेलिषिता-त्री, चिकेलिता-त्री;
³किलन्^B-न्ती-ती, केलयन्-न्ती, चिकिलिषन्-चिकेलिषन्-न्ती; —
केलिष्यन्-न्ती-ती, केलयिष्यन्-न्ती-ती, चिकिलिषिष्यन्-चिकेलिषिष्यन्-न्ती-ती;
— केलयमानः, केलयिष्यमाणः, चिकिल्यमानः, चिकेलिष्यमाणः;
किल-किलौ-किलः; —
किलितम्-तः, केलितः-तम्, चिकिलिषितः-चिकेलिषितः, चिकेलितः-तवान्;
⁴किलः, केलः, चिकिलिषुः-चिकेलिषुः, चिकेलयिषुः, चिकिलः;

1. विपूर्वककितधातोः संशयार्थकत्वं कोशबलाद्ब्रूयते । ‘ विचिकित्सा तु संशयः ’ इत्यमरः ।
2. ‘ रलो व्युपधादल्लोदेः संश्च ’ (1-2-26) इति सनः क्त्वाप्रत्ययस्य च किरुवं वा ।
3. ‘ तुदादिभ्यः शः ’ (3-1-77) इति शः । शस्य छिद्वद्वावाद्गुणो न ।
4. ‘ इगुपधज्ञाप्र्रीकिरः कः ’ (3-1-135) इति कः । अचोऽपवादः ।
- A ‘ प्रबोधकाले शतमन्युविद्विषः प्रचकमे राजनिकेतनं प्रति ॥ ’ भ. का. 11-38.
‘ गृहं गेहोदवसितं वेश्म सद्य निकेतनम् । ’ इत्यमरः ।
- B. ‘ गतनिमेषमुदैक्षि किलन् विभुस्सुकृतिभिस्स जगत्तिलकाकृतिः ।
चिलितपीतपटेन चलन् इलन् अबिलितोरुकृपां परितो दशम् ॥ ’ धा. का. 2. 78.